

نقش امیدواری در عزت نفس با میانجی شادکامی در بین دانش-آموزان دختر و پسر سال آخر دوره متوسطه دوم شهر بیرجند

حسین خسروی^۱، فاطمه طاهرپور^۲، حسین شکوهی فرد^۳

^۱ کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه بیرجند

^۲ استادیار دانشگاه بیرجند

^۳ استادیار دانشگاه بیرجند

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش امیدواری در عزت نفس با نقش میانجی شادکامی در بین دانش‌آموزان سال آخر متوسطه دوم شهر بیرجند و مقایسه دختران و پسران انجام گرفته است. روش پژوهش توصیفی همبستگی و جامعه آماری شامل ۲۰۰۳ نفر دانش‌آموز که با استفاده از نمونه‌گیری خوشه‌ای تعداد ۳۲۰ نفر بعنوان افراد نمونه انتخاب گردید. برای سنجش متغیر شادکامی از پرسشنامه آکسفورد، آرجایل و لو (۱۹۸۹)، عزت نفس از پرسشنامه روزنبرگ (۱۹۷۹) و برای امیدواری از پرسشنامه اسنایدر (۱۹۹۱) استفاده گردیده است. روایی و پایایی پرسشنامه‌ها تأمین شده است. تجزیه و تحلیل داده‌ها در سطح توصیفی (فراوانی، میانگین، انحراف معیار) و سطح استنباطی (همبستگی پیرسون، تحلیل واریانس و رگرسیون) انجام گرفت. نتایج حاکی از آن بود که امیدواری با دو متغیر شادکامی و عزت نفس رابطه دارد؛ اما عزت نفس و شادکامی رابطه معنی‌دار نداشتند و بنابراین سنجش نقش میانجی در این رابطه مقدور نبود. همچنین در مقایسه دختران و پسران تفاوت معناداری در وضعیت سه متغیر مذکور مشاهده نشد.

واژه‌های کلیدی: امیدواری، عزت نفس، شادکامی، دانش‌آموزان دختر و پسر سال آخر دبیرستان